

Константин Величков

XX. И рекъл бях...

И рекъл бях аз: зимата измина,
за мен настават пак тъжовни дни;
на радостта в мен чувството загина:
как може пролетта да ме плени?

О, пролет, що си с мъх зелен обвила
и голата, неплодната скала,
зачух в въздуха птича песен мила
и тя душата ми в празника ти сля!

О, пролет! Светлей горе в небесата,
играй в вълните, шумоли в лесът,
пей с славея, благоухай с цветята!

На всички, кои пъшкат под гнетът
на нуждата жестока, на теглата,
о, пролет, мир, надежда дай в душата!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация

К. Величков. Съчинения в пет тома. Подбор и редакция: Илия Тодоров. Български писател, С. 1986

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6352>]